

Afscheid van dr. Pasquale Battistuzzi

Collega Pasquale Battistuzzi beëindigt deze maand zijn serie 'Naam en faam'. In de laatste aflevering vertelde hij een opmerkelijk verhaal over de medicus Semmelweis die in 1848 in Wenen werd ontslagen omdat hij zijn collega's een protocol wilde opleggen om hun handen te wassen. Terwijl het bestaan van micro-organismen nog niet bekend was, had hij proefondervindelijk ontdekt dat het aantal sterfgevallen onder kraamvrouwen aanzienlijk afnam als gynaecologen voordat ze assisteerden bij een bevalling eerst hun handen desinfecteerden in een soort bleekwater. Een bijkomende factor voor zijn ontslag is waarschijnlijk geweest dat hij een 'buitenlandse arbeider' was, een Hongaar, die de brutaliteit had om zijn Oostenrijkse collega's de les te lezen.

In zijn bijdragen heeft Battistuzzi de afgelopen tijd diverse beroemde medici geportretteerd. Hij deed dat vanuit zijn huidige woonplaats in Italië. Battistuzzi is in Nederland geboren. Zijn ouders waren Italianen die zich als ijsmakers in Nederland vestigden. Battistuzzi is in 1967 cum laude als tandarts afgestudeerd aan de Universiteit Utrecht. Vervolgens heeft hij bijna 30 jaar gedooerd aan de opleiding tandheelkunde van de Radboud Universiteit Nijmegen. In 1982 promoveerde hij op een epidemiologische onderzoek naar de functie van gemutileerde dentities. In 1997 beëindigde hij zijn werkzaamheden

Dr. P.G.F.C.M. Battistuzzi

in Nederland en vestigde hij zich in Noord-Italië. Daar had hij reeds in 1987 met een aantal collega's een praktijk opgezet waar ook ruimte werd gecreëerd voor pas afgestudeerde tandartsen die in die jaren geen werk konden vinden doordat er toen in Nederland een overschot was aan tandartsen.

Voor veel tandartsen is Battistuzzi vooral de auteur van het boek 'De partiële prothese: uitgangspunten bij de diagnostiek en de behandeling van het gemutileerde gebit' dat hij schreef met de collega's Käyser, Keltjens en Plasmans. Toen ik hem enkele jaren geleden in Venetië ontmoette in het kader van een nascholing, vertelde hij dat hij in Italië nauwelijks partiële prothesen maakte en vooral veel patiënten met implantaten behandelde. *"Italianen houden van mooie tanden en niet van framprothesen"*, merkte hij op.

Ik heb Pasquale Battistuzzi leren kennen als een aimabele man en een toegewijde tandarts die het beste met zijn patiënten voorheeft. Die ambitie heeft hij willen overdragen op zijn studenten.

Namens de redactie wil ik collega Battistuzzi danken voor zijn vele originele bijdragen. We hopen hem nog regelmatig te ontmoeten, wellicht op een congres, wie weet in Italië.

Serie 'Oral medicine'

Oral medicine is de discipline binnen de tandheelkunde die zich bezighoudt met de preventie, de diagnostiek en de niet-chirurgische behandeling van afwijkingen in en rond de mond, toegespitst op de gezondheidszorg van patiënten met acute of chronische, recidiverende en medisch gerelateerde aandoeningen in het hoofd-halsgebied. Soms wordt aan deze omschrijving het onderwerp pijn toegevoegd, bijvoorbeeld aangezichtspijn, maar ook pijn in of rond de kaakgewrichten (*Ned Tijdschr Tandheelkd* 2007; 114: 10-16). Van de talrijke afwijkingen die in de mond kunnen voorkomen zijn er afwijkingen die zich beperken tot de mond zelf,

maar er kan ook sprake zijn van afwijkingen die worden veroorzaakt door of samenhangen met ziekten elders in het lichaam.

Patiënten met mondziekten wenden zich tot een tandarts en, vaker dan men zich realiseert, tot een huisarts (*Ned Tijdschr Tandheelkd* 2012; 119: 250-253). Tijdens het curriculum tandheelkunde worden vele uren gewijd aan onderwijs in oral medicine. Dit in tegenstelling tot het beperkte aantal uren dat aan oral medicine wordt gewijd binnen het curriculum geneeskunde en de opleiding tot huisarts.

Vaak kan op basis van het klinisch aspect de (vermoedelijke) diagnose worden gesteld. Voor bevestiging van of onzekerheid over de diagnose en bij moeilijk te diagnosticeren of te behandelen mondaandoeningen wordt door tandartsen gewoonlijk een beroep gedaan op de specialist mondziekten, kaak- en aangezichts chirurgie, terwijl huisartsen patiënten verwijzen naar een specialist mondziekten, kaak- en aangezichts chirurgie, maar ook naar een keel-, neus- en oorarts of een dermatoloog. Deze medische specialisten hebben, in tegenstelling tot een specialist mondziekten, kaak- en aangezichts chirurgie, vaak minder uren algemene scholing genoten in aandoeningen die behoren tot oral medicine.

Door zijn opleiding, zowel theoretisch als praktisch, is een tandarts bij uitstek de deskundige op het gebied van aandoeningen en afwijkingen van het gebit, de mond en het periorale gebied. Bijscholing is van belang om kennis te behouden en te vergroten. Om hierbij behulpzaam te zijn, is in de vorige editie van het tijdschrift de serie 'Oral medicine' gestart.